

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 6 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1827.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Εκ Ναυπλίου.

Της μέχοι τούδε διακοπής της εφημερίδος μας αίτια είναι ή προλαβόντως συμβάσα ένταῦθα ταραχή, προελθούσα ἀπὸ τὴν ἔριν τῶν φρουρῶν Ἰτσακαὲ καὶ Παλαμηδίου. Ἦθελαν εἶναι λυπηρὸν τὸ νὰ ζητήσωμεν τὰς αἰτίας καὶ τὴν πηγὴν αὐτῆς τῆς ἔριδος ἐστηριγμένης ἀπλῶς εἰς ἀντικείμενα ἀνάξια ἀνδρῶν ἀγωνιζομένων ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας των, καὶ εἰς λυπηρότερον τὸ νὰ ἐκθέσωμεν εἰλικρινῶς τὰ ὀλέθρια αὐτῆς ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα ἤθελον γένει ἀρχὴ ὀλεθριωτέρων ἄλλων, ἐὰν ἡ ἀγρυπνὸς πρόνοια τῆς Σ. Βουλῆς, ἡ φρόνησις τῆς Σ. Κυβερνήσεως, καὶ τὸ σταθερὸν καὶ δραστήριον τοῦ Ἀρχιστρατήγου δὲν ἤθελον τὰ προλάβει.

Πλήθος Ρουμελικῶν στρατευμάτων μετὰ τὴν ἐνδοξὸν πτώσιν τοῦ Μεσολογγίου εἰσῆλθον εἰς Πελοπόννησον, μέγα δὲ μέρος ἐξ αὐτῶν συνέρρευσεν εἰς Ναῦπλιον. Στρατιωτικόν, ἀκαθέκτον μὲν καὶ θρασὺ διὰ τὰς ἀτυχεῖς νίκας του, ἐγκαταλειμμένον δὲ διὰ τὴν ἀπορίαν, καὶ γενόμενον περὺθὺς ὄργανον μερικῶν σκοπῶν, δὲν ἄργησε νὰ φέρῃ τὴν ταραχὴν εἰς αὐτὴν τὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως. Ἐκτὸς τῶν ὁσὶ ἠκολούθησαν τὸν αἰοίδημον Καραϊσκάκην εἰς τοὺς τελευταίους ἐνδόξους ἀγῶνας τῆς Ρούμελης, οἱ λοιποὶ διαμείναντες εἰς Ναῦπλιον ἐξεδόθησαν εἰς τὴν ἀργίαν καὶ τουφὴν καὶ μετὰ τὸ παράδειγμα των ἔγειναν αἰτίοι διαφθορᾶς καὶ εἰς τοὺς συντρόφους των. Στρατηγοί, οἵτινες ὠδήγησαν πολλάκις τοὺς Ἕλληνας εἰς τὰς νίκας, καὶ τῶν ὁποίων τὸ ὄνομα ὑπῆρξε τρομερὸν εἰς τοὺς Τούρκους, ἄλλοι μὲν ἐξ αὐτῶν ἐξευτελίσθησαν, ὥστε νὰ γένωσιν ἀρχιφύλακες φρουρίων, ἐν ἀκμῇ εἶναι ὄντες, καὶ νὰ ζητήσωσι τὴν δόξαν ἐκεῖ, ὅπου δὲν ὑπάρχει· ἄλλοι δὲ ἀποζωσθέντες τὴν σπάθην, συνεδρίαζον εἰς τὴν ἐθνικὴν συνέλευσιν, ἐνῶ ὁ ἐχθρὸς ἐφοδεῖζε τὴν ἀκρόπολιν τῶν Ἀθηνῶν.

Τοιοῦτοι στρατιῶται, ἀντὶ νὰ εἶναι τὸ ὑποστήριγμα τῆς Πατρίδος, γίνονται ἀνωφελεῖς εἰς αὐτήν, ἀδικοῦν τοὺς ἀδελφούς των πολίτας, οἵτινες διὰ τῆς βιομήχανίας των χορηγοῦν εἰς αὐτὴν ἀναγκαῖα πράγματα, κινουμένοι εὐκόλως ἀπὸ τῆς σκευωρίας τῶν φιλοταρχῶν, καὶ γίνονται ὄργανον τῆς κενοδοξίας τοῦ τυχόντος.

Ἀπὸ πέρυσιν εἶχε διορισθῇ ὁ στρατηγὸς Θ. Γρίβας φρούραρχος τοῦ Παλαμηδίου, καὶ ὁ στρατηγὸς Φωτομάρας εἶχε διορισθῇ εἰς τὸν Ἰτσακα. Εἰς δὲ τῶν ἀρχηγῶν τῆς φρουρᾶς τοῦ Ἰτσακα ἦτο καὶ ὁ στρατηγὸς Ἰω.

Στράτος, ὅστις ἐσχάτως κατήντησε νὰ ἔχῃ τὴν μεγαλητέραν δυνάμιν εἰς τὸ φρούριον. Ἡ ἀντιζηλία τῶν δύο φρουράρχων ὑποτρεφομένη κατὰ μικρὸν, ἦτο ἀδύνατον νὰ μὴ διαρρήξῃ τὸ κάλυμμα καὶ νὰ μὴν ἐπιφέρῃ δεινὰ ἐπακόλουθα. Εἰς μάτην ἠλπίσαμεν μετὰ τὴν εἰς Ναῦπλιον ἀφίξιν τῆς Σ. Κυβερνήσεως νὰ ἐκστρατεύσουν τὰ ἐνταῦθα ἐπισεσωρευμένα στρατεύματα ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τῶν δύο τούτων φρουράρχων, ἐπέκεινα ὄντα τῶν τριῶν χιλιάδων, καὶ ἐκνευριζόμενα εἰς τὴν ἀπραξίαν. Ὀλὴ ἡ ἐκ μέρους τῆς Σ. Κυβερνήσεως προσπάθεια ἀπέβη ἀπρακτος. Διεσπάρησαν φῆμαι, ὅτι τάχα ἀντιπράξεις τινῶν ὄθουν τὰ πράγματα εἰς μεταβολὴν, τὰς ὁποίας ἡμεῖς εἰμεθα μακρὰν τοῦ νὰ θεωρήσωμεν ὡς πολλὰ βασίμους, καὶ ἀφίνομεν εἰς τὸ κοινὸν νὰ κρίνῃ ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων.

Τὴν νύκτα τῆς 28 πρὸς τὴν 29 τοῦ Ἰουνίου περὶ τὴν 3 ὥραν ἀπαντηθέντες καθ' ὁδὸν στρατιῶται τοῦ στρατηγοῦ Σταύρου Γρίβα, διωρισμένου ἀρχηγοῦ τῆς φρουρᾶς τῆς πόλεως, καὶ τοῦ στρατηγοῦ Ἰω. Στράτου, ἐτουφεκίσθησαν. Ὁ τουφεκισμὸς ἔγεινε γενικὸς ἀπὸ τὰς διαφόρους οἰκίας, τὰς ἀπὸ τὰ δύο μέρη κατεχομένας καὶ διήρκεσε ταύτην τὴν νύκτα τρεῖς περίπου ὥρας. Ἡ Σ. Κυβέρνησις προτοῦ ν' ἀποφασίσῃ νὰ προσδράμῃ εἰς μέτρα αὐστηρά κατὰ τῶν αἰτίων τῆς ταραχῆς, ἔκρινεν ἀρμόδιον νὰ μεταχειρισθῇ τὴν πατρικὴν ἡμερότητα· διότι οὕτως ὠδηγεῖτο ἀπὸ τὰς κρίσιμους τῆς πατρίδος περιστάσεις. Ἀλλὰ τὸ κακὸν, ἀντὶ νὰ παύσῃ ἀπὸ τὰς ἐνθέρμους παραινέσεις τῆς Σ. Κυβερνήσεως, νύξησεν. Ὅθεν ἡ Σ. Κυβέρνησις μετὰ τῆς Σ. Βουλῆς ἠναγκάσθησαν νὰ μεταβῶσι πρὸς ὀλίγον εἰς τὸ ἐπιθαλάσσιον τοῦ λιμένος φρούριον, ὅθεν νὰ δύνανται νὰ ἐκπληρῶσιν ἐν ἡσυχίᾳ τὰ ἱερά χρέη των, καὶ νὰ εὕρωσι τὸν συντελεστικώτερον τρόπον τοῦ ν' ἀποκατασταθῇ ἡ ἡσυχία καὶ εὐταξία εἰς τὴν πόλιν καὶ τὰ φρούρια τοῦ Ναυπλίου. Μετεκαλέσθη δὲ καὶ ὁ Ἀρχιστράτηγος ἐκ τοῦ Ἰσθμοῦ, διὰ νὰ συνεργήσῃ καὶ αὐτὸς μετὰ τὴν παρουσίαν καὶ δραστηριότητά του εἰς τὸν σκοπὸν τῆς Σ. Κυβερνήσεως.

Ὅλοι οἱ κάτοικοι τοῦ Ναυπλίου ἐξῆλθον τὰς πόλεως, ἐν μέσῳ τῆς ταραχῆς, μετὰ τὰ πράγματα των, χωρὶς νὰ δοκιμάσουν τόσας ζημίας καὶ ὕβρεις, ὅσας ἐνεδέχεται νὰ προξενήσῃ παρομοία κατάστασις στρατιωτικοῦ. Μόνος ὁ κύριος Ἀναγνώστης Δελιγιάννης, ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Κανέλος Δελιγιάννης καὶ τινες ἄλλοι τῶν πολιτῶν ἐκρατήθησαν ὀλίγας ἡμέρας εἰς τὸν Ἰτσακα. Μετ' ὀλίγων ἡμερῶν τουφεκισμῶν καὶ κανονοβολισμῶν τῆς πόλεως, καὶ ἀντικανονοβολισμῶν τῶν φρουρίων Παλαμηδίου καὶ Ἰτσακα, ἡ ἐλληλομαχία ἐπαύσε, καὶ οἱ κρατημένοι παλῖται ἀπελύθησαν. Περὶ τοὺς πεντήκοντα

στρατιώται ἐφονεύθησαν καὶ ἐπληρώθησαν καθ' ὅλον τούτο τὸ διάστημα τῆς ἀλληλομαχίας, γενόμενοι θύματα τῆς ἀντιπαθείας μερικῶν ἀνθρώπων.

Τὴν 19 Ἰουλίου ὁ στρατηγὸς Σταῦρος Γρίβας παρέδωκε κατὰ διαταγὴν τοῦ Ἀρχιστρατήγου τὰς θέσεις καὶ τὰς πύλας τῆς πόλεως εἰς τὸν παρα τῆς Σ. Κυβερνήσεως διορισθέντα Ἀντιστράτηγον Ἡλίου Τσαλαφᾶτινον, καὶ τὴν 20 ἐξῆλθε τῆς πόλεως μετ' ὅλων τῶν στρατιωτῶν του.

Τὴν 21 ὁ στρατηγὸς Ἰω. Στράτος παρέδωκε κατὰ διαταγὴν τοῦ Ἀρχιστρατήγου ὅλα τὰ κανονοστάσια τῆς πόλεως εἰς τὸν στρατηγὸν Βελισάριον.

Τὴν 23 ἐξῆλθε τοῦ φρουρίου Ἰτσακλε ὁ στρατηγὸς Φωτομάρας καὶ ἐστρατοπέδευσεν ὅπου διετάχθη παρα τοῦ Ἀρχιστρατήγου.

Τὴν 24 ἐξῆλθε τοῦ Ἰτσακλε ὁ στρατηγὸς Ἰω. Στράτος καὶ ἐτοποθετήθη καὶ αὐτὸς ὅπου διετάχθη παρα τοῦ Ἀρχιστρατήγου.

Τὴν 2 τοῦ ἐνεστώτος ὁ Ἀρχιστράτηγος εἰσῆλθεν εἰς Ναύπλιον καὶ ἐπεσκεφθὲν τὰ διάφορα κανονοστάσια τῆς πόλεως.

Γράμματα ἐκ τῆς Αὐτικῆς Ἑλλάδος ἀπὸ 6 Ἰουλίου μᾶς ἀναγγέλλουν ὅτι ἀπὸ τὰ ἐκεῖ εὐρισκόμενα στρατεύματα συνεστήθη νέον στρατοπέδον δυνατόν εἰς Μήτικα. Τούτο δὲ ἐγένετο διὰ τῆς ἐνεργείας τοῦ πρώτου Στολάρχου λόρδου Κεχράνου, ὅστις ἐστεῖλεν ἐν βρικόιν πολυμύτην διὰ νὰ κτυπήσῃ τὰς παραλίας τοῦ Δραγαμίστου καὶ Μητρίων, δίδων συγχρόνως καὶ εἰς Αἰσίν τὴν εἰδησιν διὰ νὰ τρέξωσι νὰ καταλάβουν αὐτὰς τὰς θέσεις. Ἐντεῦθεν ὁ μὲν στρατηγὸς Ράγκος μετὰ τὸ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν του στρατεῦμα κατέλαβε τὴν θέσιν τοῦ Δραγαμίστου· εἰ δὲ στρατηγοὶ Δημετρίος, Μακρυγιάννης, Ν. Βουρδουλῶτης, Θεόδωρος Μάγγινος, Φωτὸς Κουσουρῆς, Κωνσταντῖνος Κορμπιλῆς, Γ. Μιζῆνης, Σπυρίδων Καρπίτης, Κωνσταντῖνος Γουριώτης καὶ τὸ τάγμα τοῦ μακαρίτου Καραϊσκάκη κατέλαβον τὴν θέσιν τῶν Μητικῶν, ἀπώσαντες τοὺς ἐχθρούς.

Ἄν ἀμφισβηλήμεν δὲ ὅτι τὸ στρατοπέδον τούτο καὶ τὸ τοῦ Αἰσίνου, ὡς συγκείμενα ἀπὸ ἀνδρείου στρατιώται καὶ ἀπὸ ἀνδρείων καὶ φρονίμων ἀρχηγῶν, θέλουν ἐκτανῆ ἔντος ὀλίγου καὶ εἰς ἄλλὰς θέσεις καὶ θέλουν διαδώσει ἐκ νέου τὴν φρίκην καὶ τὸν τρόμον εἰς τοὺς κατὰ τὰς ὑπερωτικές ἐπαρχίας Τούρκους.

Ἐκ ΚΥΤΡΙΩΝ ΤΗΣ ΣΠΑΡΤΗΣ, 27 ΙΟΥΛΙΟΥ.

Χθὲς πρὸς τὴν πέμπτην ὥραν τῆς ἡμέρας ἐπλησίασεν ὁ ἐχθρὸς διὰ θαλάσσης ἑνταῦθα μετὰ δεκατέσσαρα πολεμικὰ πλοῖα, φρεγάτας καὶ κορβέττας· ὁ δὲ εἰς τὰς μάχης ἤρχισε νὰ κανονισθῇ τὴν κομπολὴν καὶ τὰς θέσεις, τὰς ὁποίας ἐκρατοῦσαν εἰς ἡμέτεροι. Πέντε ὥρας κατὰ συνέχειαν μᾶς ἐπολέμησε, καὶ εἰς τὸ διάστημα τούτο μᾶς ἐβόησαν ἐπὶ τῶν 1700 κανονίων μετὰ σιδηράλια. Οἱ ἡμέτεροι ἐδίδον μεγάλην γενναϊότητα καὶ ἐπιμονὴν, ὥστε ὑπερασπίσθησαν ἀξίως τὸ ἐπὶ τοῦ ἀκρωτηρίου κανονοστάσιον καὶ λοιπὰς θέσεις καὶ τὴν κομπολὴν. Ὅλη ἡ νύκτις, τὴν ἑσπέραν ἐλάσομεν, εἶναι ὅτι ἐπληρώθησαν τρεῖς μόνον ἀξιοματικαί, ἐν οἷς καὶ ὁ γενναῖος Σπαρτιάτης Λεωνίδας, διεικνὺς πολεμικῆς γολέτας. Οἱ δὲ ἐχθροὶ μηδὲν πράξαντες καὶ κατασχυθέντες ἀνεχώρησαν μετὰ ζημίαν των.

Συγχρόνως πρὸς ἑλαμὴν κίνημα καὶ διὰ ξηρᾶς εἰς ἐχθροὶ καθ' ἡμῶν, ἀλλ' ἀπέτυχον, διότι ἀπέντησαν γενναίαν ἀντίστασιν ἀπὸ τοῦς ἡμετέρους.

Ἐκ ΔΕΡΒΕΝΙΩΝ ΤΗΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ, 2 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ.

Πρὸ τριῶν ἡμερῶν μία μαζὴ ἐχθρικοῦ στρατεύματος ἐκ τραπεζῶν καὶ ἀτάκτων, ἀναχωρήσασα ἐκ τῶν φρουρίων τῆς Μεσσηνίας διευδύνετο μετὰ ζωοτροφίας πρὸς τὴν Τριπολιτσάν. Ὁ στρατηγὸς Νικητῆς Φλῆσις, εὐρεθεὶς εἰς Φρουτσαλοκάμαρον μετὰ ἱκανοὺς στρατιώτας, ἐδράμεν καὶ κατέλαβεν τὸ στενὸν, ὅπου ἐφύλασσαν ἱκανοὺς ἐχθρούς καὶ τοὺς ἀφαίρεσαν καὶ μέρος ζωοτροφῶν. Σήμερον δὲ πάλιν εἰς τὴν ἐκ Τριπολιτσᾶς ἐπιστροφὴν ἐκτύπησαν εἰς ἡμέτεροι τοὺς ἐχθρούς κατὰ τὴν διὰ τοῦ αὐτοῦ στενοῦ διάβασίν των, καὶ ἀφ' οὗ τοὺς κατεδίωξαν πολεμοῦντας· ἕως εἰς τῆς Τσακωνᾶς τὸ ξενόδοχον ὄρος πέντε, προλαβόντες ὑπάγοντες ἤδη νὰ καταλάβουν καὶ τὴν θέσιν τοῦ ἁγίου Φλώρου, διὰ νὰ τοὺς κτυπήσουν καὶ ἐκεῖ.

Μεταξὺ τῶν φρονεθέντων εἰς τὴν ἀνάγκαν ἐχθρῶν ἦτο καὶ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ στρατεύματος, ὃς ἐπληροφόρησεν εἰς ἡμέτεροι ἀπὸ τοὺς αἰχμαλωτισθέντας Τούρκους. Ἐκ δὲ τῶν ἡμετέρων διακαπέντε μόνον ἐπληρώθησαν.

Ἐκ ΜΙΛΩΝ ΝΑΥΠΑΓΙΟΥ, 3 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ.

Μᾶς γράφουν ἐκ Καρυταίνης ὅτι εἰ Καμπίται ἐκτύπησαν τοὺς ἐχθρούς, αἵτινες ἐκόμειον τὰς ζωοτροφίας ἐκ τῶν φρουρίων τῆς Μεσσηνίας εἰς Τριπολιτσάν, καὶ τοὺς ἐπῆραν πλῆθος ὑποζυγίων φορτωμένων παξιμάδι, ἀραποσίτι, ῥύζι, σῖκα καὶ καπνούς.

Ἔτερα γράμματα ἐκ τῶν μερῶν τῆς Βοστίτης μᾶς ἀναγγέλλουν ὅτι ὁ στρ. Γενναῖος Κωλοκοτρόνης μετὰ τῶν λοιπῶν ἐπέπεσον κατὰ τῶν ἐκεῖ εὐρισκόμενων ἐχθρῶν, ἐφόνισαν, ἠχμαλώτισαν πολλοὺς ἐξ αὐτῶν, καὶ τοὺς ἠνάγκασαν νὰ ἀναχωρήσων.

Ἀξιοματικαὶ εἰδήσεις.

Πρὸς τὴν Σεβαστὴν Ἀντικυβερνητικὴν Ἐπιτροπὴν.

ἔχω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς ἀναγγείλω ὅτι, ἐνῶ παρετηρούσαμεν τὸν λιμένα τοῦ Νεοκαστροῦ, συμπλέοντος καὶ τοῦ βρικόιν ὁ Σωτὴρ, ἐφάνησαν ἀπ' Ἀρκτου ἐρχόμενα δεκαεὶς ἐχθρικά πολεμικὰ πλοῖα, τέσσαρα τῶν ὁποίων ἔπειτα ἐχωρίστησαν καὶ κατευθύνθησαν πρὸς τὴν Ζάκυνθον. Ταῦτα συνιστάμενα ἐκ μιᾶς κορβέττας, ἐνὸς βρικόιν καὶ δύο γολετῶν, τὰ κατεδίωξαμεν δι' ὅλης τῆς νυκτὸς καὶ τὰ κατεφθάσαμεν τὴν ἀκόλουθον ἔξω τῆς Γλαρέντζας. Μολονότι ἡ ὑπεροχὴ τῆς δυνάμεώς μας ἀποκαθίστανε πᾶσαν ἀντίστασιν ἐκ μέρους τῶν ἐχθρῶν ματαίαν, σᾶς λέγω ὁμῶς μετὰ λύπην μου ὅτι ἡ κορβέττα δὲν παρεδόθη, εἰμὴ ἀφ' οὗ ἐβλάβη καιρικῶς, καὶ ὁμοῦ μετὰ τὸν πρῶτον καὶ δεύτερον καπιτάνον ἐφονεύθησαν καὶ ἐπληρώθησαν ὑπὲρ τοὺς πεντήκοντα. Εἶναι ὥπλισμένα μετὰ εἴκοσι ὀκτὼ γαλκίνα κανόνια, καὶ φημίζεται ὡς ἡ μεγαλύτερα καὶ ταχυπλουστέρα εἰς τὸ εἶδος τῆς μεταξὺ τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου. Ἐκτὸς εἴκοσιν Ἑλληνίδων, τὰς ὁποίας ἐλάβομεν τὴν εὐχαρίστησιν νὰ τὰς λύσωμεν ἀπὸ τὰ δεσμὰ τῆς δουλείας, εἶχε τριακοσίους ναῦτας καὶ στρατιώτας.

Ἐνῶ δὲ ἡμεῖς κατεγινόμεθα εἰς τὴν δίωξιν τῆς κορβέττας, κατακολουθῶν ὁ Σωτὴρ ἀπ' ἄλλου μέρους ἐκ τῶν λοιπῶν τὴν Τουνεζιάνικην γολέταν, τὴν ἠνάγκασε μετὰ μικρὸν εἰς στοχὸν κανονοβολισμὸν νὰ παραδοθῇ. Ἐφονεύθησαν καὶ ἐπληρώθησαν ἀπὸ τὸ πλήρωμα τῆς ὑπὲρ τοὺς δεκαπέντε πλοῖα ἀλλὰ τὸ πρὸς τοὺς διασωθέντας ἀφοτέρων τῶν κρατηθέντων πλοίων φέρεται τῶν ἡμετέρων μετὰ εὐχαρίστησιν ὑπερπολλὰ.

Ἐλάβον προσέτι ἀφορμὴν νὰ εὐχαριστήθω ἀπὸ τὴν ἀρε-

στηριότητα του καπταν Saint-George εις την καταδίωξιν των εχθρών, και από την φιλόφρονον προσοχήν του ιατροῦ Βραίου.

Από Πόρου τῇ 1 (13) Αὐγούστου 1827.

Ὁ Α. Στόλαρχος
Cochrane.

Ἀναφάντων Προκρίτων τῶν Σπετσῶν πρὸς τὴν Σεβ. Ἀντικυβερνητικὴν Ἐπιτροπὴν.

Χθὲς ἀναφέρθημεν πρὸς τὴν Σεβ. Κυβέρνησιν περὶ ὧν ὁ Αὐστριακὸς Ναύαρχος Κύριος Δάνδολος ἐπραξε καθ' ἡμῶν, καὶ ἐπαπειλοῦσάν ἡμᾶς νὰ κάμῃ, ἀλλὰ τὸ εἶαιον τοῦ καιροῦ, καὶ διὰ νὰ ἀπαντήσωμεν διὰ τῆς κυβερνήσεώς μας τὰ ὅσα ἀκόμη ἀπειλοῦσι, δὲν ἔσυχώρησε νὰ ἐκθέσωμεν περιστατικῶς τὰ διατρέξαντα.

Ἦδη δὲ κρίνομεν χρέος μας ν' ἀναφέρωμεν λεπτομερέστερον τὰ πάντα, διὰ νὰ ληφθῇ ἡ περὶ αὐτῶν ἀνέγκουσα πρόνοια, καὶ νὰ ληφθῇ, ὅθεν ἀνέκει, ἡ πρέπουσα ἰκανοποίησις.

Εἰς τὰς 18 τοῦ ἤδη τρέχοντος ἐμφανίσθη εἰς τὸν λιμένα μας ὁ Κύριος Δάνδολος Αὐστριακὸς Ναύαρχος μετὰ τὸ δίκρετόν του, καὶ μετὰ ἡπολεμικὸν βρίκιον, ζητῶν τὰ τέσσαρα κατασχθέντα Αὐστριακὰ ἐμπορικά βρίκια παρὰ τῶν εἰς τὸν ἀποκλεισμόν τῶν Πηλ. Πατρῶν, καὶ Μολδαβιῶν διωρισμένων δύο ἡμετέρων γαλετών, διοικουμένων παρὰ τῶν καπταν Γεωργίου Γ. Κούτση καὶ Ἀναγύρου Λεμπάση.

Τοῦ ἐπρωτάνθη καὶ παρὰ τοῦ κοινοῦ μας, καὶ παρὰ τῶν καταδρομῶν, ὅτι εἶναι ἐτοιμα τὰ πλεῖα αὐτὰ νὰ διευθυνθῶσι πρὸς τὴν Κυβερνήσιν μας, καὶ νὰ καθυποβληθῶσι νομίμως εἰς τὸ θαλασσινὸν δικαστήριον, διερχόμενον συγχρόνως καὶ ἡ ἐξουχία του, ὅποιον θέλει ἐκ μέρους του, καὶ ἐκ μέρους τῶν κατασχθέντων, συνήγορον, διὰ νὰ κρίνῃ κατὰ τὸ δικαίωμα τῶν ἐθνῶν, καὶ τοῦ πολέμου.

Ἡ ἐξουχία του, χωρὶς νὰ προσέξῃ διόλου εἰς τὴν δικαίαν ταύτην πρότασιν, εἰκτεῖ ἐπιμένονας τὰ πλεῖα αὐτὰ, λέγων, ὅτι οὕτως ἐκτελεσθῇ Ἑλληνικὴν γνωρίζει, ἀλλ' οὕτως εἰς τὸ δικαστήριον τὸ θαλασσινὸν συγχωρεῖ νὰ διευθυνθῶν τὰ πλεῖα αὐτὰ, καὶ οὕτω ἀκολουθεῖ ὑβρίζων καὶ ἀπειλῶν, ὥς ὅτου τὰ παρέλαβεν ἐν βίᾳ μετὰ τὰ φορτία των.

Τὴν 19 περὶ τὴν μεσημβρίαν, χωρὶς νὰ μᾶς εἰδοποιήσῃ διόλου, ἀποστέλλει πρῶτος εἰς τὸ στόμακον τοῦ λιμένος μας, ὅπου ἦσαν πεποικνωμένα προσωρμισμένα ὅλα τὰ πλοῖα τῆς νήσου μας, ἀρχίζει νὰ κινῇ, καὶ νὰ ῥίπτῃ ἐπ' αὐτὰ καυστικὰς μηχανάς, εἰς τὸν ῥεκάτα τοῦ Κογγρέου, σφιδράλια καὶ ἀλυσίδας ἀκολουθῶς πλησιάζει τὸ βρίκιον του, ῥ' πράττειν καὶ αὐτὸ τὰ ἴδια, καὶ περιπλέκν' ἀκόμη, καὶ ὁμαλὸς του δὲν ἀπέδρασε, παρὰ νὰ κατακαύσῃ, καὶ ἐξεντῶσῃ ὅλον τὸν στόλον μας, καὶ τὴν πόλιν μας.

Σεβ. Κυβερνήσις! ἡ βλάβη, ἣτις ἐπροξενήθη εἰς τὸν στόλον μας, καὶ ἡ μαγίστη ὅλα τὰ πλοῖα ἐβλάσθησαν καίριος εἰς τὸν ἐξοπλισμόν του, καὶ ἐν ἐξ αὐτῶν ἀναφῆν, ὥστε, ἐν δὲν ἐπρόλαμβάνετο ἡ φωτιά ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῷ νάυτου, ἐτελείνετο διὰ μιᾶς ὁλόκληρος τοῦ στόλου μας. Μ' ὅλον τοῦτο τὰ ἀπεκατέστησαν ἀνεπιτήδεια πρὸς τὸ πλεόν, διὰ νὰ ὑπερασπισθῶμεν, ἀνάγκης δεθείσης, τὴν ὑπαρξίν μας καὶ ἀναγκαζοῦν ἱκανὰ ἡμέραι διὰ τὴν διάρθρωσίν των, καὶ ἐν ὅλῳ ἐξέρχεται οὕτω τριάντα δύο χιλιάδες περίπου τάλαρα ἰσπανικά.

Ἐνδεκά ἀνδρῶν ὑποπλοίαρχοι, καὶ ναῦται ἐθανατώθησαν ἐντὸς τοῦ στόλου μας ἀπὸ τὰ κατόντα του, ἀφίσσαντες χίους γυναῖκας καὶ

ἀνήλικα ὄρφανὰ ἀπρημέθιστα κοράσια ἐξερχόμενα ἀπὸ τῆς πλησίν τοῦ λιμένος μας Σχολῆς, διὰ νὰ σωθῶσιν εἰς τὰς εἰκίας των, ἐθανατώθησαν δύο κατ' ὁδὸν ἀπὸ τὰς ἐλάας του γυναικας, ἔγγυς ἀπέβαλον ἀπὸ τὴν δειλίαν τὰ βρέφη, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀπέθανον δώδεκα. Ἀπεκατέστη ἡ πόλις μας ἐξ αἰτίας τοῦ Αὐστριακοῦ Ναυάρχου κυλάδα τοῦ κληθυμῶνος κώδωνος γαροῖ ἡγοῦσι δύο ὁλόκληρους ἡμέρας εἰς τοὺς ναοὺς μας, διὰ νὰ ἐνταφιασθῶσι τὰ πύσαντα λαΐψανα, καὶ εἰς ὅλων τῶν κατοίκων, καὶ παροίκων τὰ πρόσωπα φαίνεται ἐγκεχρηγμένη ἡ αἰσθαντικὴ αὕτη βλάβη. Δύο ὁσπήτια πλησίον τοῦ λιμένος μας τὰ ἐκρήμνισα, καὶ μένουσιν ἤδη οἱ κύριοί των εἰς τὴν μεγαλητέραν δυστυχίαν.

Ἀφ' οὗ δὲ ἐπραξεν ὅλα ταῦτα, καὶ ἡμεῖς ἐπρὸς παύσασθαι διὰ παρακλήσεων νὰ τὸν καταπαύσωμεν, ἀνανέοι τὰς ἀπειτήσεις του, ζητῶν νὰ τοῦ πληρώσωμεν ἐξ ἑκατάδας τάλαρα διὰ τὴν ἀποζημίωσιν ἐνὸς Αὐστριακοῦ βρικίου, τὸ ὅποιον κατὰ τὸν Ἰαννουάριον κατασχέθη παρὰ τοῦ συμπολίτου μας καπταν Γεωργίου Λεμπάση μετὰ φορτίον ξυλικῆς πρὸς ναυπηγίαν, καὶ ἀπεφασίσθη παρὰ τοῦ Σ. θαλασσινῷ δικαστηρίου νομίμως λεία, ἐπαπειλῶν ὅτι, ἐν ἐντὸς δύο ὥρων δὲν τοῦ δοθῶσι, θέλει ἀρχίσει ἐκ νέου νὰ κανονοβόλῃ ὁλόκληρον τὴν πόλιν, ἐπιμένονας εἰς τοὺς πρώτους τοῦ λόγου, ὅτι οὕτως τὴν Κυβέρνησιν γνωρίζει, ἀλλ' οὕτως τὰ δικαστήριά μας. Ἀλλὰ πρὶν ἀκόμη ταλαιώσῃ ἡ δοῦσα τῶν δύο ὥρων προεδρία, σφοδρὸς ἀνέμος τὸν ὑπεχρέωσε ν' ἀπεμακρυνθῇ καὶ ὥς τώρα δὲν ἐράνη.

Τὸ κίνημά του αὐτὸ μ' ὅλον ὅτι δὲν ἐξυπακούει παρὰ νὰ ὑπρεθῇ οὕτε φιλικόν, ἀλλ' οὕτε οὐδέτερον, ἐκ μέρους μας δὲν ἐγένεν ἡ παραμικροτέρα ἐναντιότης, ὑπομένοντες διὰ νὰ καθυποβληθῶμεν ὑπ' ὅψιν τῆς Κυβερνήσεώς μας ταῦτα πάντα, καὶ δι' αὐτῆς κοινοποιούμενα, ὅπου ἀνήκει, νὰ μάθουν οἱ χριστιανὲς τῆς περὶ τῆς Ἑυρώπης, ὅποις ὑπεφύεον οἱ δυστυχεῖς Ἕλληνες, ἀγωνιζόμενοι ἤδη ἐπὶ ὁλόκληρα ἔτη, διὰ ν' ἀπασείσωσι τὸν τυραννικὸν ζυγόν, ἀπὸ τῆς ναύαρχον χριστιανὸν, ἐπαγγελλόμενον φιλοφροσύνην, καὶ οὐδαμῶς.

ἔχουμεν δὲ ὅλην τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἐν περὶ γὰρ ἡμῶν γνωστὰ καὶ εἰς τὴν Κρισποδοξαστικὴν Αὐτοῦ Μαχαλειώτητα, τὸν Αὐτοκράτορα τῆς Αὐστρίας, δὲν θέλει δυνάμει νὰ ἐμπαδίσῃ τὴν δικαίαν ὀργὴν του κατὰ τοῦ Ναυάρχου του Κ. Δάνδολου.

Πρὸς ἀπόδειξιν δὲ τῶν λεγομένων ἀποστέλλομεν καὶ τινὰς ἐκείνων τῶν μηχανῶν, τὰς ὁποίας ἐρρίπτεν εἰς τὰ πλοῖά μας, τῶν ὁποίων τὴν κατάστασιν ἐπληροφορήθησαν προσωπικῶς καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι τῆς Σεβ. Κυβερνήσεως, κατὰ καὶ περὶ ὅλων τῶν διαπραξάντων.

Μένουμεν δὲ μ' ὅλον τὸ σῆμα,

τῇ 21 Ἰουλίου 1827. Πέσας.

(Γ. Σ.)

Οἱ ΠΡΟΚΡΙΤΟΙ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΣΠΕΤΣΩΝ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ

Διακηρύττει.

Ἐπειδὴ ἡ πολεμικὴ θέσις τῶν πραγμάτων τῆς Πατρίδος ἀπαιτεῖ τὸν δια ὑαλάσεως ἀποκλεισμόν τῆς Νήσου Κρήτης, ἡ Κυβερνήσις κηρύττει τὸν ἀποκλεισμόν ὅλης τῆς περιφερείας τῆς Νήσου ταύτης καὶ ὅλων τῶν

λιμένων καὶ φρουρίων τῶν κατεχουμένων παρὰ τοῦ ἐχθροῦ. Ἐξαπέστειλε δὲ ἤδη καὶ ἐκποστέλλει ἐκεῖ τὴν ἀπαιτούμενην ναυτικὴν δύναμιν, ἔχουσαν κατὰ τὴν τάξιν καὶ τοὺς νόμους ὅλα τὰ κατὰ τῆς λαθρεμπορίας τοῦ πολέμου δίκαια.

Ἐν Ναυπλίῳ [ἐκ τοῦ ἐπιθαλασίου φρουρίου] τὴν 19 Ἰουλίου 1827.

Ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτορπὴ

Γεώργιος Μαυρομιχάλης.

Ἰω. Μ. Μιλαήτης.

Ἰωαννοῦλης Νάκος.

Ὁ προσωρινὸς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν

Γραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας.

Γ. Γλαράκης.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Παρισίων 6 Ἰουνίου.

Ἠλέγησαν πρό τιμῶν ἡμερῶν ὅτι ἡ κυβέρνησις τοῦ βασιλέως ἀνταπεκρίνετο πάντοτε διὰ πραγμάτων εἰς τὰς φωνὰς τῶν ἐφημερίδων.

Δὴν χρειάζεται εἰμὴ ὑπομνή, διὰ νὰ καταπεισθῇ τις εἰς τοῦτο.

Τί δὲν εἶπον αἱ ἐφημερίδες περὶ τῶν ἀνατολικῶν πραγμάτων; Δὴν παρέστισαν πάντοτε τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν ἱεράν Συμμαχίαν, ὡς στεγνόντας παντὸς φιλοφρόνου αἰσθητάτος, καὶ ὡς ἀπαρνευμένας τελευτετρόπως τὰς ἀρχὰς τοῦ χριστιανισμοῦ, αἵτινες εἶναι αἱ βάσεις τῶν; Πρὸ δύο ἀκόμη ἡμερῶν μίξ τῶν ἐφημερίδων τούτων διατείνεται ὅτι ἡ Γαλλία δὲν ἐτόλμα νὰ συνδιαταθῇ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων ἐξ αἰτίας τῆς Αὐστρίας καὶ τοῦ Δανίου.

Πρὸ καιροῦ ἡμεῖς οἱ καυχώμενοι εἰς τὴν υπεράσπισιν τῆς κυβερνήσεως τοῦ βασιλέως, καθὼς ἄλλοι ἐναθρόνουντο εἰς τὸ νὰ τὴν ψέγῃσι, πρὸ καιροῦ, λέγω, ἀπεδείξαμεν τὴν εἰς τὸν θριαμβούντα ἢ καταδυναστεύομεν χριστιανικὸν ἀγωνι ἀρσιώσιν μας, καὶ ἐμποροῦμεν νὰ εἴπωμεν ὅτι ὁ Ἄσκληρ ἀπ' ἀρχῆς τῆς συστάσεώς τοῦ ὑπῆρξεν ἀμετάθετος κατὰ τοῦτο. Πρὸ καιροῦ ἀφιερώθημεν περὶ τοῦ συμφέροντος τοῦ εὐγενεῖς τούτου ἀγῶνος εἰς τὰς συμβουλὰς τοῦ βασιλέως, καὶ δὲν ἰψώθημεν τῆς ἀριερώσεως ταύτης.

Πανταχοῦ γνωρίζεται σήμερον ὅτι ἡ Γαλλία συμμετέχει τῆς σπουδῆς, τὴν ἐπὶ τὴν ὁλόκληρον τὴν Εὐρώπην ἔλασεν ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος τῶν Ἑλλήνων, καὶ ὅτι συνεμείδων εἰς τὰς πρώτας ἀποφάσεις τῶν μεγάλων δυνάμεων διὰ ν' ἀπαλλάξουν τὸ γενναῖον ἔθνος ἐκ τῶν δεινῶν, εἰς τὰ ἐπὶ εἰς ἐταλαπωρίτη, καὶ εἰς ὧν ἀπειλεῖτο.

Οἱ αἱ τῆς ἐφημερίδας πολιτικοὶ οἱ εὐθετοῦντες τὰ πάντα χωρὶς δυσκολίας, ἐπειδὴ αἱ ἰδίαι τῶν εἶναι τὰ μόνα ἀπ' αὐτῶν ἀπαντῶμενα ἐμπόδια, ἐκρούσαν κατὰ τῆς ἀδρανείας τῆς Εὐρώπης, ὅποτε αὐτὴ ἀνῆλθε μὲ φρόνησιν, ἥτις πρέπει πάντοτε νὰ χαρακτηρῇ τὰ διαζήματα τῶν κρατούντων τὰς τύχας τοῦ κόσμου. Ἐπρεπε νὰ προληφθῇ ὁ κατὰ τοῦ Ὀθωμανικοῦ βασιλείου πόλεμος, ὅστις ἐδύνατο νὰ φέρῃ τὴν διάλυσιν αὐτοῦ τοῦ βασιλείου, ἔταν δικαιοφαῖτο τί ἔμελλε νὰ γένη περὶ τῶν λευφάνων τοῦ.

Ἡ Γαλλία ἰδίως πάντοτε ὅτι ἤθελε μεθεῖαι εἰς ὅλους τοὺς ἀγῶνας, ἐπεισώθηται φύσει καὶ ἂν ἦσαν, αἵτινες ἤθελον δοκιμασθῇ πρὸς εἰρηνοποιήσιν τῆς Ἑλλάδος.

Ἀπὸ τὰ 1823 ἡ κυβέρνησις τοῦ βασιλέως ἐπρότεινε νὰ προσδράμουν εἰς τὰ πλέον δραστηρικὰ μέτρα διὰ νὰ παύσῃ ἡ χύσις χριστιαν-

ικοῦ αἵματος, καταπεισμένη ἀναμφισβήτως ὅτι τὸ δόξαν ποτὲ δὲν ἔθελε καταντῆσαι διὰ τῆς πειθῆς· εἰ συμβιβασμὸν μὲ τοὺς Ἕλληνας, καὶ ἀπ' ἀρχῆς τοῦ πολέμου ἡ σημαία μας δὲν ἔπαυσε νὰ προστατεύῃ τα θύματα τοῦ πολέμου, καὶ δὲν ἐλπομένηθσαν εἰς τὰ βουλευτήρια λόγοι τοῦ βασιλέως, αἵτινες ἀπεδείκνυν τὰ εὐτυχῆ ταῦτα ἀποτελέσματα τῆς μεσολαβήσεώς μας.

Εἶναι γνωστὰ ὅσα ἐκχυαν ἡ Ἀγγλία καὶ Ῥωσσία, καὶ ἐμποροῦμεν σήμερον νὰ εἴπωμεν ὅτι ὅλη ἡ Συμμαχία ἀπεδέχθη τὸ πρόβλημα τῆς Γαλλίας τοῦ νὰ μεταβληθῇ εἰς συνθήκην τὸ πρωτοκόλον τῆς Περσπόλεως. Ἡ δικαιοσύνη, τὴν ἐπὶ τὴν Γαλλίαν δὲν ἀπεδίδουν εἰς τὴν κυβέρνησιν τοῦ βασιλέως τῶν, ἀπεδίδεται σήμερον εἰς ἡμᾶς ἀπὸ ξένου· ἀποδείξῃ δὲ τὸ ἐξῆς ἔγγραφον, τὸ ἐπὶ τὸν λαμβάνομεν ἐκ Λονδίνου.

« Ἡ Ἀγγλία, Ῥωσσία καὶ Γαλλία ἦσαν σύμφωνοι νὰ λάβουν δραστήρια μέτρα, στηριζόμενα εἰς τὰς ἀποφάσεις τοῦ πρωτοκόλου τοῦ Ἀπριλίου 1826, καὶ διὰ νὰ ἐκτελέσωσι ταῦτα τὰ μέτρα, εἶχον δώσει ὁδηγίας ῥητὰς πρὸς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρέσβεις τῶν τριῶν δυνάμεων, διὰ νὰ παραστήσωσιν εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Πόρταν τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ συνδιαλλαγῇ μὲ τὴν Ἑλλάδα, ὡς μὲ ἀνεξάρτητον ἐπικράτειαν, ἔχουσαν τοὺς νόμους τῆς καὶ τοὺς κυβερνήτας, ἂν καὶ πληρόνους φόρον τῶν ἐπίσεων.

Ἐὰν δὲ αἱ προτάσεις τῆς Ῥωσσίας, Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας, ὑποστηριζόμεναι παρὰ τῆς Αὐστρίας καὶ Πρωσίας, ἤθελον ἀπερρίθῃ ἀπὸ τὸ δόξαν, οἱ πέντε πρέσβεις ἐμελλον ν' ἀναχωρήσωσιν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἀναχωροῦντες νὰ διακηρύξωσιν ὅτι οἱ ναύαρχοι τῶν ἰδίων αὐτῶν στόλων θέλουσιν λάβεαι διαταγὴν νὰ λάβωσι μέτρα εἰς τὸ νὰ ἐμποδίσωσι πᾶσαν κοινωνίαν μεταξὺ Τούρκων καὶ Ἑλλήνων καὶ νὰ υπερασπισθῶσι παντοτρόπως τοὺς δευτέρους ἀπὸ πάσης ἐχθροπραξίας· ἐπειτα ἡ ἀνεξαρτησία τῆς Ἑλλάδος ἐμελλε νὰ προκηρυχθῇ, καὶ ἐπιμαρτυρῇ ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου, τευτάστι προξενεῖ, ἐμελλον γὰρ διορισθῶσιν εἰς τοὺς πρωτίστους λιμένας, ἀπὸ τὰς μεγάλας Εὐρωπαϊκὰς δυνάμεις.

Κατὰ τὰς νεωτέρας ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰδήσεις οἱ πρέσβεις τῆς Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Ῥωσσίας, ἀφ' ὧν πολλὰς κατ' ἐπαναλήψιν παρεστήσαν τὴν ἀνάγκην ἀμείσου συμβιβασμοῦ μὲ τοὺς Ἕλληνας, εἰς μάτην εἶχον ζητήσῃ ἔγγραφον ἀπόκρισιν εἰς τὰ ζητήματά των· ἀλλὰ τέλος πάντων ὁ Ρεῖξ ἔφεντος στενοχωρηθεὶς εἰς Ἰσχυατὸν ὑποσχέθη ὅτι ἔγγραφον ἀπόκρισις ἤθελε δοθῇ εὐθὺς μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ ῥαμαζαίου. Ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν προσμένουν ταύτην τὴν ἀπόκρισιν, καὶ ἔαν ἡ θεὰ φανῇ ὀλίγον λυσιτελεῖ, τὰ ἐξῆς μέτρα θέλουσιν ἀποδεχθῇ. 1. Οἱ Εὐρωπ. στόλοι θέλουσιν μεσολαβῆσαι μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Τούρκων 2. Ἡ ἀνεξαρτησία τῆς Ἑλλάδος θέλει κηρυχθῇ. 3. Θέλουσιν διορισθῇ πρέσβεις.

Ἐν τελευτῇ ἐμποροῦμεν νὰ εἴπωμεν μὲ θάρρος ὅτι αἱ εἰς Παρίσιον καὶ Λονδίνον γενόμεναι συνδιαπραγματεύσεις διὰ νὰ μεταβληθῇ τὸ πρωτοκόλον τοῦ Ἀπριλίου 1826 εἰς συνθήκην μεταξὺ τῆς Ῥωσσίας, Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας, ἐγγίξουν νὰ φθάσωσιν εἰς εὐτυχὴν ἐκβασιν· ἐπιζοῦμεν ὅτι ἡ συνθήκη αὕτη θέλει δημοσιευθῇ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν. Ὅλοι οἱ εὐφρονοὶ θέλουσιν τὴν ἰδεῖν ἀσμένει δημοσιευμένην, καὶ μακαρίζομεν τὰς τρεῖς κυβερνήσεις. Μανθάνομεν ὅτι ἡ Αὐστρία καὶ Πρωσία θέλουσιν ὑπογράψαι καὶ αὐταὶ τὴν συνθήκην ταύτην, καὶ ὅτι ὁ κύριος Βασιλεὺς ὑπουργὸς Πρεῦσσεως ἔφθασεν ἤδη ἐπὶ τοῦτο ἐνταῦθα. »

(L' Etoile)